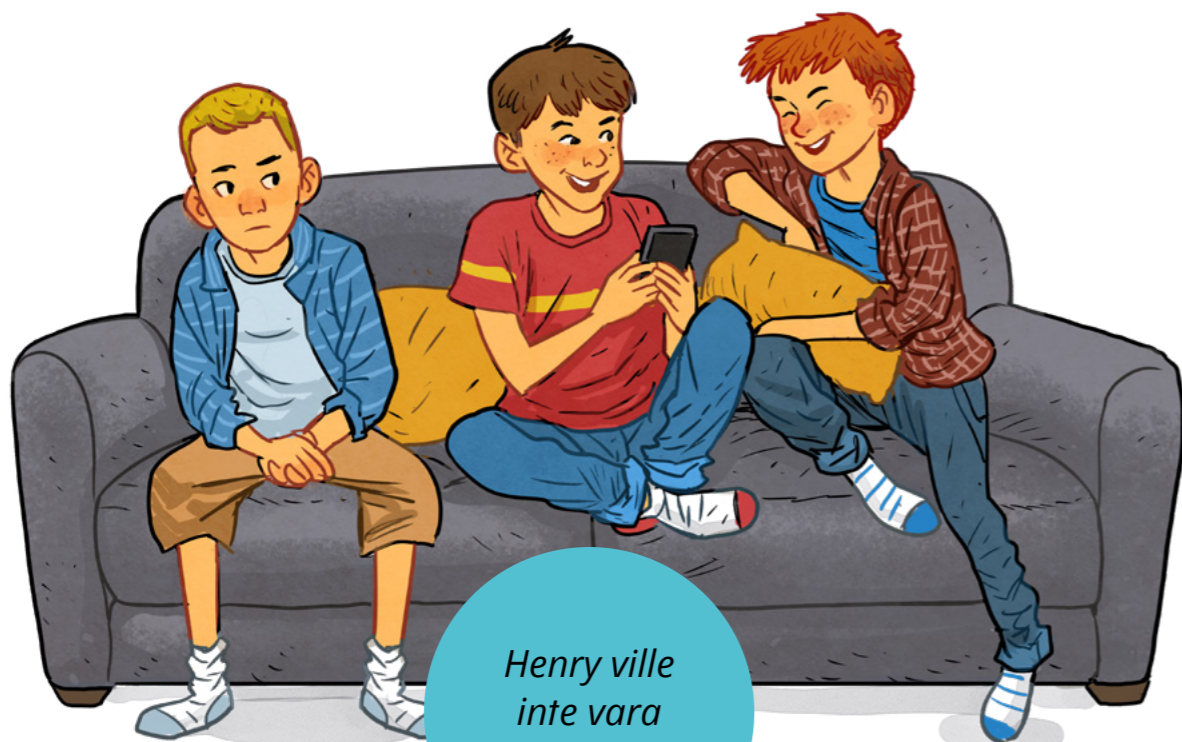

Sanna vänner?

Henry ville inte vara ensam igen.

Alissa Holyoak
(Baserad på verkliga händelser)

Det här hände i USA.

"Kom och titta på det här", sa Darren till Henry.
"Det är jätteroligt!"

Det knöt sig i magen på Henry. *Inte en video till.*
Han satt bredvid Darren och Drake på soffan. De skrattade åt videon, men Henry ville sjunka ner i kuddarna så att han slapp höra de dåliga orden.

Så fort videon var slut hoppade Henry upp. "Vi går ut och cyklar."

"Senare", sa Drake. Darren fortsatte skrolla på sin telefon.

Henry suckade och satte sig ner igen medan Darren tryckte på spela.

När Henry cyklade hem senare tänkte han på alla andra gånger han kände sig illa till mods med Darren och Drake. Som när de drog elaka skämt i skolan. Eller stal äpplen från herr Garcias träd.

Jag kanske borde prata med mamma, tänkte Henry. Men tänk om hon sa att han inte fick vara med Darren och Drake mer? Då skulle han bli ensam. Igen.

Mamma höll på att duka bordet när Henry kom in.
"Hej, hur var din dag?" frågade hon.

Henry ryckte på axlarna. De satte sig för att äta middag och mamma bad en bön. Henry rörde om i sin soppa utan att äta något.

"Hände något hemma hos Darren i dag?" frågade mamma.

Henry mådde illa. Han ville inte berätta allt för henne om Darren och Drake. Men kanske skulle han berätta lite. "Allt vi gör är att titta på videor. Jag vill cykla, men Darren och Drake säger alltid nej."

"Är det något fel på videorna?" frågade hon.

Henrys hjärta bankade. Skulle han berätta för henne? Han fick inte säga något om de dåliga orden.

Han fick inte bli ensam igen. "Jag har inte lust att prata just nu."

Mamma drog ett djupt andetag. "Jag vet att det har varit svårt att flytta hit. Du blev så glad när du blev vän med Darren och Drake. Men jag hoppas att de aldrig pressar dig till att göra eller titta på något dåligt. Sanna vänner hjälper dig att göra det som är rätt."

Henry tittade ner. "Darren och Drake är mina sanna vänner."

"Om de är det så kommer de att respektera dina beslut. Till och med när *du* säger nej."

Hemma hos Darren nästa dag malde orden "sanna vänner" i Henrys tankar.

"Kolla in den här nya videon", sa Darren.

"Nej", sa Henry.

Darren och Drake stirrade på honom.

"Jag vill inte titta längre", sa han lite högre den här gången. "Jag tycker inte om hur de får mig att känna."

"Var inte barnslig", sa Drake.

Darren och Drake skrattade. De började reta Henry om hur hans ansikte alltid blev rött när de visade honom videor eller när de drog skämt i skolan.

Är det här vad sanna vänner skulle göra? tänkte Henry.

Han reste sig från soffan. "Jag tänker cykla. Ni kan hänga med om ni vill."

"Nä", sa Darren. "Vi stannar här."

Henry gick ut ensam. Så fort dörren stängdes bakom honom insåg han att den otäcka känslan i magen var borta. I stället kände han sig lätt och lugn.

Och så insåg han något mer. Han *var* inte ensam. Den Helige Anden var med honom. Henry var fortfarande ledsen över Darren och Drake. Men den Helige Anden sa till honom att han hade gjort rätt val. Med ett leende satte han sig på cykeln och cyklade hemåt. ●

ILLUSTRATIONER: MATT SMITH

